

Arrest

nr. 100 641 van 9 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DAGYARAN, die *loco* advocaat J.-P. DOCQUIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Balikumbat origine. U werd geboren op 17 oktober 1983 te Bamenda. Op negenjarige leeftijd had u uw eerste homoseksueel contact met E. (...), een oudere jongen uit uw buurt. U relatie duurde ongeveer één academiejaar. In 2005 begon u te werken als mechaniker in een garage waar u D.G. (...) leerde kennen. Begin 2006 begon u een relatie met D. (...). Op 4 maart 2007 werd u door u vader betrapt op uw studio terwijl u aan het vrijen was met D. (...). U vader sloeg en beledigde u. D. (...) vluchtte weg terwijl mensen afkwamen op het tumult. U werd geslagen door de toegestroomde mensen en de politie. Uiteindelijk werd u door de politie meegenomen naar het judicial police station van Bamenda. U verbleef een nacht in het politiekantoor

waarna u werd overgebracht naar het provinciaal ziekenhuis. Na twee dagen in het ziekenhuis liet uw vriend D. (...) weten dat hij een regeling had getroffen om u uit het ziekenhuis te krijgen. Via een vrouw die zich voordeed als verpleegster werd u uit het ziekenhuis geleid waar u opgewacht werd door P. (...), een vriend van D. (...). Hij nam u mee naar Douala waar u drie jaar bij hem verbleef. Op 8 mei 2010 begon u te werken in een garage in Douala. Daar leerde u de truckchauffeur A.A. (...) kennen. In oktober werd u naar het dorp Santcho gestuurd om A. (...) te depanneren. Het werk duurde langer dan verwacht en u overnachtte in zijn truck. Die avond had u seks met A. (...). Daarna begonnen jullie een relatie. In diezelfde periode zocht uw oom G. (...) toenadering tot u en hij nam u terug als zijn zoon. U verbleef in een studio bij uw oom in Douala. Op 10 augustus 2011 was u op de studio met uw vriend A. (...). U oom betrapte jullie terwijl jullie seks hadden. U oom schreeuwde en sloeg u. A. (...) ontsnapte toen mensen afkwamen op de commotie. U werd geslagen door de aanwezige mensen en meegenomen naar de snelweg waar men u wou verbranden. De politie arriveerde en u slaagde erin te ontsnappen. U schuilde in een verlaten garage en belde A. (...). Hij haalde u op en nam u mee naar een vriend, T. (...), die ook truckchauffeur was. Drie dagen later kwam A. (...) terug en wist u te zeggen dat u ontslagen was op uw werk omdat gendarmes naar u op zoek waren. Via een zekere Samba regelde A. (...) uw vertrek uit Kameroen. Op 24 augustus 2011 verliet u Kameroen. Op 25 augustus 2011 kwam u in België aan alwaar u dezelfde dag asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende stukken voor: een proces-verbaal d.d. 4 maart 2007; een verklaring van een politieagent over de feiten van 4 maart 2007; een aanhoudingsbevel d.d. 13 maart 2007; een medisch attest van uw ziekenhuisopname op 5 maart 2007; een lidkaart van Alliège van 2012 en 2013; 20 foto's van de 'gay pride' in Brussel; 3 medische attesten over de conditie aan uw oog; een foto van opgelopen verwondingen d.d. 5 maart 2007; een internetartikel over vervolging van homoseksuelen in Kameroen d.d. 22 september 2012. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken legde u uw originele identiteitskaart voor.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking genomen kan worden.

Er dient immers vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, namelijk uw homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk kan maken.

Vooreerst dienen er een aantal bemerkingen gemaakt te worden bij uw eerste homoseksuele relatie met E. (...).

U verklaarde voor het CGVS dat u op negenjarige leeftijd voor het eerst homoseksueel contact had met E. (...), een jongen uit uw buurt (CGVS gehoorverslag p. 7 d.d. 16 juli 2012). U verklaarde verder dat jullie goed bevriend waren (CGVS gehoorverslag p. 7 d.d. 16 juli 2012). Zo verduidelijkte u dat jullie veel tijd samen spendeerden, dat hij voor u zorgde en u hielp met schoolwerk en dat jullie elke morgen samen naar school gingen totdat E. (...) verhuisde toen u twaalf jaar was (CGVS gehoorverslag p. 7-8 d.d. 16 juli 2012, CGVS gehoorverslag p. 4 d.d. 28 november 2012). Gevraagd naar de leeftijd van E. (...) stelt u dit niet te weten maar denkt u dat hij ongeveer 4 jaar ouder is dan u (CGVS gehoorverslag p. 7 d.d. 16 juli 2012). Op de vraag naar de achternaam van E. (...) geeft u tijdens het eerste gehoor aan deze niet te kennen (CGVS gehoorverslag p. 7 d.d. 16 juli 2012). Diezelfde vraag gesteld tijdens het tweede gehoor geeft aan dat E. (...) achternaam 'N. (...)' is (CGVS gehoorverslag p. 4 d.d. 28 november 2012). Gewezen op de vaststelling dat u tijdens het tweede gehoor wel de volledige naam van E. (...) kan geven stelt u dat u initieel geen naam gaf omdat u schrik had en niet zeker was van zijn achternaam (CGVS gehoorverslag p. 10 d.d. 28 november 2012). Dergelijke uitleg kan bezwaarlijk weerhouden worden. Tijdens het eerste gehoor gevraagd of u nog iets van E. (...) weet geeft u aan dat hij twee broers en een zus had (CGVS gehoorverslag p. 11 d.d. 16 juli 2012). Tijdens het tweede gehoor verklaart u echter dat hij twee zussen en een broer had (CGVS gehoorverslag p. 4 d.d. 28 november 2012). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen stelt u dat het lang geleden is, er veel mensen bij E. (...) thuis waren en dat u niet hecht was met zijn familie (CGVS gehoorverslag p. 10 d.d. 28 november 2012). Deze post-factum verklaring die u aanbrengt kan niet gelden als verschoning voor het feit dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt.

Gevraagd naar hoe u E. (...) leerde kennen stelde u hem al te kennen van in de buurt toen u zeven was maar jullie pas echt contact hadden toen jullie op dezelfde school zaten (CGVS gehoorverslag p. 7

d.d. 16 juli 2012, CGVS gehoorverslag p. 4 d.d. 28 november 2012). U verduidelijkt daarbij dat dit de middelbare school ('secondary school') was en dat u op de eerste drie jaren van de middelbare school zat terwijl E. (...) in de hogere jaren zat (CGVS gehoorverslag p. 7-8 d.d. 16 juli 2012, CGVS gehoorverslag p. 4 d.d. 28 november 2012). Verder verklaarde u dat u tot uw 12 jaar bevriend was met E. (...) totdat hij met zijn familie naar Yaoundé verhuisde (CGVS gehoorverslag p. 4 d.d. 28 november 2012). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd werd aan het administratief dossier, blijkt dat men in Kameroen pas vanaf 12 jaar wordt toegelaten op de middelbare school ('secondary school') (zie stuk 2+3 in de blauwe map landeninformatie). Deze informatie staat bijgevolg haaks op uw verklaringen dat u op negenjarige leeftijd (ten tijde van uw eerste seksueel contact met E. (...)) op dezelfde middelbare school als E. (...) zou zitten. Ook uw bewering dat u drie jaren op dezelfde middelbare school als E. (...) zou hebben gezeten en bevriend was met E. (...) tot uw 12 jaar strookt niet met de voormelde informatie.

Op de open vraag wat u nog kan vertellen over E. (...) komt u niet verder dan te stellen dat hij een 'coole' kerel was die een goede indruk maakte op mensen (CGVS gehoorverslag p. 4 d.d. 28 november 2012). Gezien de homofobe context in Kameroen en het feit dat het uw allereerste homoseksuele ervaring en relatie betrof kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hierover diepgaande en éénduidige verklaringen kan afleggen ook al ligt deze ervaring een stuk in de tijd. Het feit dat u hierin op fundamentele wijze tekort schiet ondergraaft u verklaringen dat u uw eerste homoseksuele contacten en relatie had op negenjarige leeftijd met een jongen uit uw buurt.

Ook bij uw tweede homoseksuele relatie met D.G. (...) kunnen een aantal vraagtekens geplaatst worden.

Zo kon u tijdens het eerste gehoor een aantal personalia van D. (...) geven waaronder zijn etnie: Ndonga Amantou (CGVS gehoorverslag p. 13 d.d. 16 juli 2012). Opnieuw gevraagd naar zijn etnie tijdens het tweede gehoor gaf u aan dat dit Kambe is (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 28 november 2012). Het feit dat u verklaarde dat u een intieme homoseksuele relatie had met D. (...) in die mate dat u, zeggens uw eigen verklaringen, beide dezelfde tatoeage liet zetten (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 28 november 2012) maar dat u er niet in slaagt éénduidige verklaringen af te leggen over de etnische groep waartoe hij zou behoren doet ernstig afbreuk aan uw beweerde homoseksuele relatie met D. (...).

U verklaarde verder dat D. (...) getrouwd was met T. (...) maar dat u verder niets over haar wist (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 16 juli 2012). D. (...) zou ook een dochter hebben die volgens u tijdens het eerste gehoor B. (...) heette en tijdens het tweede gehoor Br. (...) (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 16 juli 2012, CGVS gehoorverslag p. 6 d.d. 28 november 2012). Het feit dat quasi geen informatie kan verschaffen over de familie van D. (...) ondergraaft uw geloofwaardigheid. Ook uw beschrijving van D. (...) als een harig persoon met een platte buik die graag jeans en witte hemden draagt en die een ring en een oorbel droeg (CGVS gehoorverslag p. 13 d.d. 16 juli 2012, CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 28 november 2012) is een danig ééndimensionele beschrijving van uw partner die weinig doorleefd overkomt.

Tenslotte dient opgemerkt te worden dat doorheen de interviews u zich terdege bewust bent van de homofobe context in Kameroen en het sociale stigma dat er op homoseksualiteit rust (CGVS gehoorverslag p. 11 d.d. 16 juli 2012). In dit licht is het onbegrijpelijk dat u op uw studio in het familiecomplex niet de nodige voorzichtigheid aan de dag zou leggen om niet betrappt te worden. U verklaarde dat u werd betrappt door uw vader terwijl u seks had met D. (...) omdat u de deur van uw studio niet gesloten en omdat uw vader normaal niet vaak binnen komt (CGVS gehoorverslag p. 6 d.d. 28 november 2012). Daarbij dient opgemerkt te worden dat u tijdens het eerste gehoor verklaarde de deur wél gesloten te hebben maar dat u vader, die u kwamen zoeken om boodschappen te helpen dragen, toch de deur kon openduwen (CGVS gehoorverslag p. 16 d.d. 16 juli 2012). Ook deze vaststellingen komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Verder dient er gewezen te worden op de tegenstrijdigheden in uw verklaringen omtrent u ziekenhuisopname en u verblijf bij vrienden van D. (...).

Tijdens het eerste gehoor verklaarde u dat u op 4 maart 2007 door uw vader betrappt werd met D. (...). U werd met een stuk hout geslagen door uw vader en toegesnelde mensen en uiteindelijk opgepakt door de politie. De volgende dag werd u overgebracht naar het ziekenhuis waar u drie dagen verbleef (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 16 juli 2012). Haaks hierop verklaarde u in het tweede gehoor dat u op vier maart 2007 werd betrappt en mishandeld en dat u dezelfde dag al naar het ziekenhuis werd

gebracht (CGVS gehoorverslag p. 6 d.d. 28 november 2012). Daarbij voegt u de spontane verklaring toe dat u oudste zus u overgoot met heet water toen u vader u sloeg en u toont daarvan een litteken op uw been (CGVS gehoorverslag p. 6 d.d. 28 november 2012). Dergelijke tegenstrijdige verklaring en omissie doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid op dit punt.

Verder verklaarde u dat u van 7 maart 2007 tot mei 2010 bij een vriend van D. (...) genaamd P. (...)/P. (...) verbleef die een homoseksuele relatie had met C. (...). Gevraagd naar de juiste namen en leeftijd van deze personen geeft u tijdens het eerste gehoor dat P. (...) Tichand 38 jaar is en zijn partner C. (...) Bapad 40 jaar is (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 16 juli 2012). Opnieuw gevraagd naar deze gegevens tijdens het tweede gehoor naar deze gegevens stelt u dat hun namen P. (...) Tichand en C. M. (...) zijn maar dat u niet weet hoe oud ze zijn (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 28 november 2012). Gevraagd of u P. (...)/P. (...) en C. (...) kan beschrijven stelt u dat ze uit de Western Province kwamen, geen studenten waren en auto-onderdelen verhandelden (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 16 juli 2012). Daar voegt u aan toe dat C. (...) graag designer jeans en All-stars draagt en graag danst. Over P. (...)/P. (...) wist u te vertellen dat hij heel lief was en uit de problemen bleef. Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over P. (...)/P. (...) en C. (...) en enkel een zeer oppervlakkige beschrijving van deze twee valt niet de rijmen met uw verklaring dat u bijna drie jaar ben hen verbleven zou hebben na uw vlucht uit het ziekenhuis. Ook op dit punt wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraven.

Daarnaast dienen een aantal bedenkingen gemaakt te worden bij uw verklaringen over uw reünie met uw oom. U verklaarde eerst dat u na de betrapting van u en D. (...) door uw vader door u gehele familie werd verstoten en geen contact meer had (CGVS gehoorverslag p. 15 d.d. 16 juli 2012) Daarna stelde u dat uw oom zijn truck bij de garage binnenbracht waar u werkte en dat hij u terugnam als zijn zoon (CGVS gehoorverslag p. 9 d.d. 16 juli 2012). Het is hoogst merkwaardig dat uw oom in Douala, de grootste stad van Kameroen met ruim meer dan 1 miljoen inwoners, uitgerekend de garage binnenwandelt waar u werkt. Bovendien is het ook weinig geloofwaardig dat uw oom, notabene een gepensioneerd militair, u zomaar zou terugnemen als zijn zoon gezien het enorme stigma dat er rust op homoseksualiteit in de Kameroense maatschappij.

Wat betreft uw derde partner A.A. (...) kunnen volgende bedenkingen gemaakt worden.

In het eerste gehoor verklaarde u dat u in oktober 2010 een relatie begon (CGVS gehoorverslag p. 10 d.d. 16 juli 2012). Bij het tweede gehoor geeft u aan dat u in november 2010 een relatie begon (CGVS gehoorverslag p. 7 d.d. 28 november 2012). Dat u het begin van uw relatie met A. (...) niet correct kan situeren ondermijnt u geloofwaardigheid zeker gezien het feit dat u consequent de datum van uw eerste ontmoeting kon aangeven (CGVS gehoorverslag p. 10 d.d. 16 juli 2012, CGVS gehoorverslag p. 8 d.d. 28 november 2012). Daarnaast gaf u tijdens het eerste gehoor aan dat A.A. (...) geboren is op 19 mei 1980 (CGVS gehoorverslag p. 19 d.d. 16 juli 2012). Gevraagd naar de geboortedatum van Ahmed tijdens het tweede gehoor komt u niet verder dan mei 1980 (CGVS gehoorverslag p. 8 d.d. 28 november 2012). Ook deze vaststelling doet afbreuk aan uw beweerde relatie met A.A. (...). Dat u, gevraagd naar een beschrijving van A.A. (...), niet verder komt dan de beschrijving dat hij een grote Libanees was met een baard en een lichte huidskleur die graag slippers draagt en olijven eet (CGVS gehoorverslag p. 13 d.d. 16 juli 2012) is tenslotte een danig ééndimensionele beschrijving van uw partner die weinig doorleefd overkomt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende stukken voor: een proces-verbaal d.d. 4 maart 2007; een verklaring van een politieagent over de feiten van 4 maart 2007; een aanhoudingsbevel d.d. 13 maart 2007; een medisch attest van uw ziekenhuisopname op 5 maart 2007; een lidkaart van Allïage van 2012 en 2013; 20 foto's van de 'gay pride' in Brussel; 3 medische attesten over de conditie aan uw oog; een foto van opgelopen verwondingen d.d. 5 maart 2007; een internetartikel over vervolging van homoseksuelen in Kameroen d.d. 22 september 2012. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken legde u uw originele identiteitskaart voor. Wat betreft het proces-verbaal d.d. 4 maart 2007, de verklaring van een politieagent over de feiten van 4 maart 2007 en een aanhoudingsbevel d.d. 13 maart 2007 dient opgemerkt te worden dat het kopies betreffen. U slaagt er niet de originelen van de door u voorgelegde documenten bij te brengen waardoor u niet kan aantonen dat deze authentiek zijn. Bovendien zijn kopieën makkelijk te vervalsen waardoor er geen enkele bewijswaarde aan gehecht kan worden. Met betrekking tot het medisch attest van uw ziekenhuisopname op 5 maart 2007 dient

opgemerkt te worden dat dit enkel staaft dat u gehospitaliseerd werd na opgelopen verwondingen. Het staat niet vast dat u deze verwondingen opliep nadat u betrappt werd met een andere man zoals ook in het medisch attest zelf is aangegeven (alleged public justice for homosexuality). De lidkaarten van Club Alliage van 2012 en 2013 en 20 foto's van de 'gay pride' in Brussel tonen enkel uw lidmaatschap van deze club aan en uw aanwezigheid op de 'gay pride'. Ze vermogen niet aan te tonen dat u daadwerkelijk homoseksueel bent. De 3 medische attesten over de conditie aan uw oog en de foto van opgelopen verwondingen d.d. 5 maart 2007 geven enkel aan dat verwondingen heeft opgelopen waarvan u nog steeds hinder ondervindt maar vormen geen bewijs van de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen. Het internetartikel over vervolging van homoseksuelen in Kameroen d.d. 22 september 2012 is een bericht van algemene aard dat geenszins uw persoonlijke vervolgingsfeiten staaft. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken legde u uw originele identiteitskaart voor, deze bewijst enkel uw identiteit die niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) en van 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot betwisten van de motieven van de bestreden beslissing en het in het algemeen stellen “*dat de situatie van de Kameroense “gay community” ernstig is en dat hij een zware risico heeft als hij terugkomen moet*”. Het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing is echter niet van aard om de motieven van de bestreden

beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken.

Mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS